

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a JUDr. Věry Šimůnkové, v právní věci žalobce **R. C.**, se sídlem x, zastoupeného JUDr. Jiřím Drahotou, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 70, 377 01 Jindřichův Hradec, proti žalovanému **Krajskému úřadu Středočeského kraje** se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2013, č. j. 085237/KUSK/OŽP, o pokutě za správní delikt,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2013, č. j. 085237/KUSK/OŽP **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 19.084,53 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce **JUDr. Jiřího Drahoty**, advokáta.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal u zdejšího soudu žalobu na zrušení rozhodnutí žalovaného výše citovaného, kterým žalovaný k jeho odvolání změnil rozhodnutí Městského úřadu Mnichovo Hradiště (dále jen „vodoprávní úřad“) ze dne 21. 5. 2013, č. j. VŽP/2219/2013-5/33/Mar tak, že doplnil první odstavce výrokové části o větu „*Tj. v rozporu s odst. C.5.2. schváleného manipulačního řádu Komárovského rybníka, kde je vlastníku rybníka mj. uloženo provádět vypouštění rybníka s ohledem na průtočnou kapacitu potoka Kněžmostky (zejména v zastavěné části) plynule s takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku.*“ a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobce namítl, že se nemohl dopustit správního deliktu, jelikož množství vypouštěné vody z rybníka bylo v souladu s limity stanovenými manipulačním řádem. Napadené rozhodnutí budí dojem, že je zaplavován intravilán obce, což není pravda. Lokalita, kde se nachází pozemky, které jsou postiženy rozlitím vody, je dlouhodobě problematická, v minulosti se zde nacházely dva rybníky, které byly zrušeny a lokalita byla zachována jako mokřad, ve kterém bude vždy docházet k záplavám a rozvodňování potoka Kněžmostka. Koryto vodního toku Kněžmostky je silně zanedbané, což má za následek snížení průtoku vody v korytě vodního toku. K vybřežení vody mimo koryto vodního toku tak dle žalobce dochází v důsledku neplnění povinností vlastníka koryta vodního toku a nemůže být dáno k tíži žalobci. Žalobce navrhoval nechat vypracovat odbornou studii, která by jednoznačně stanovila práva a povinnosti všech zúčastněných, a to jak žalobce ohledně konkrétního množství vody povoleného k vypouštění, tak správců vodního toku ohledně provádění údržby, popř. i vlastníků nemovitostí ohledně předcházení škodám. Správní orgán v této věci nic neučinil, neprovedl a nenařídil žádná šetření ohledně stavu vodního toku a pouze sankcionoval vlastníka vodního díla, které se nachází v horní části vodního toku. Je sice pravdou, že manipulační řád stanoví povinnosti pro vypouštění rybníka Komárovský, avšak tato povinnost se vztahuje spíše ke způsobu vypouštění rybníka, což je vyjádřeno souslovím „plynule a takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému škodlivému průtoku...“. Pokud vodoprávní úřad schválil pro vypouštění 300l/ 1 vteřinu předpokládal řádnou péči o vodní tok pod rybníkem a měl se tedy touto otázkou zabývat. Pokud tak neučinil, žalobce se domnívá, že rozhodnutí správního orgánu 1. i 2. stupně není po právu. Konečně žalobce zpochybnil tvrzení vodoprávního úřadu, že při vypouštění dochází k vyplavování bahna z rybníka, neboť není podpořeno provedeným dokazováním.

Z výše uvedených důvodů navrhl žalobce soudu, aby rozhodnutí žalovaného zrušil.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že projednávaný správní delikt je postaven na principu objektivní odpovědnosti, které se nelze zprostit, tedy bez ohledu na zavinění žalobce. Vydání rozhodnutí MěÚ Mnichovo Hradiště č. j. VŽP 2219/2013-5/33/Mar ze dne 21. 5. 2013 předcházela šetření vodoprávního úřadu vyvolaná podnětem vlastníků nemovitostí postižených vybřežením potoka Kněžmostka. Ze shromážděných podkladů vyplývá, že k vybřežení potoka Kněžmostka dochází vždy v souvislosti s vypouštěním Komárovského rybníka. Pokud žalobce tvrdí, že vypouštění rybníka není příčinou vybřežení potoka Kněžmostka, měl by svá tvrzení prokázat. Žalovaný má za to, že žalobce v odvolacím řízení neunesl důkazní břemeno svých tvrzení.

Uvedl, že pokud žalobce argumentuje manipulačním řádem, uvádí části textu vytržené z kontextu. Povolený maximální objem vypouštěných vod z rybníka neznamena, že budou tyto vody vypouštěny touto maximální kapacitou. Manipulační řád ukládá v článku C5.2. vlastníku rybníka „...Vypouštění rybníka se provádí běžně jednou ročně v říjnu až listopadu před výlovem rybníka v souladu s plánem rybochovného hospodaření...Prázdnění rybníka trvá přibližně 21 dní. Vypouštění rybníka a snižování hladiny je nutné provádět s ohledem na stabilitu hráze a s ohledem na průtočnou kapacitu koryta Kněžmostky (zejména v zastavěné části obce plynule a takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku a k vyplavování bahna z rybníka.“ Z tohoto ustanovení vyplývá povinnost žalobce brát ohled na průtočnost potoka Kněžmostka. K vybřežení potoka dochází ještě v intravilánu obce, za mostkem, který je vzdálen od výpusti rybníka 360m od toku potoka. Jelikož žalobce zná dlouhodobě situaci a stav potoka a bylo prokázáno, že následek (vybřežení) nastal v závislosti na jeho jednání, byl zjištěný skutkový stav dostačující k rozhodnutí ve věci. K námitce

žalobce, že se správní orgán nezabýval objektivním stavem, žalovaný uvedl, že intravilán obce pokračuje ještě dále podle toku potoka Kněžmostka, přičemž na části toku, zhruba za posledními chatami, je přísně chráněná „Evropsky významná lokalita“ soustavy Natura 2000, v CHKO Český ráj pro vláskatec tajemný. Ochrana této významné lokality samozřejmě ovlivňuje jakoukoliv činnost. Proto je v ustanovení manipulačního řádu pro vodní dílo Komárovský rybník závazná povinnost vlastníka rybníka sledovat stav vody v korytě potoka Kněžmostka a přizpůsobit vypouštění vody z rybníka stavu koryta potoka a jeho schopnosti vodu pojmout a odvést. V případě části toku potoka Kněžmostka se však nejedná o neudržované a zanedbané koryto, jak tvrdí žalobce, ale o část toku, na které se nachází evropsky významná lokalita, jejíž ochrana připouští pouze omezený zásah lidskou činností. Právě na tuto část toku musí být brán ohled při vypouštění vody z hospodářského vodního díla rybníka Komárovského. Vlastnické právo vlastníka vodního díla musí ustoupit před vlastnickými právy jiných vlastníků i před veřejným zájmem chráněným právními předpisy o ochraně přírody a krajiny.

Ohledně údajného návrhu žalobce na zpracování odborné studie, která by „jednoznačně stanovila práva a povinnosti všech zúčastněných“ žalovaný poukázal na to, že text v odvolání není s tímto tvrzením v souladu. V odvolání ze dne 31. 5. 2013 žalobce pouze konstatoval, že „je třeba zadat studii, která by posoudila nutné úpravy v problémové lokalitě tak, aby nemohlo docházet k vytápění těchto rekreačních objektů v důsledku vyběžení potoka...“. V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný s tímto tvrzením vypořádal. Ohledně „povinnosti všech zúčastněných“ pak tyto povinnosti upravují příslušné právní předpisy. Chování vlastníka vodního díla zavazuje schválený manipulační řád. Z výše uvedených důvodů navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

Krajský soud v Praze zjistil ze správního spisu následující skutečnosti:

Dne 3. 10. 2012 zjistil vodoprávní úřad v rámci své dozorové činnosti, že žalobce provádí vypouštění Komárovského rybníka, díky čemuž došlo k přeplnění kapacity koryta potoka Kněžmostka. To mělo za následek, že níže po toku došlo v obci Branžez k zaplavení některých pozemků a staveb na nich. Žalobce byl na místě upozorněn, že podle manipulačního řádu rybníka je vypouštění nutno provádět s ohledem na průtočnou kapacitu Kněžmostky. Toto upozornění bylo žalobci zasláno rovněž písemně dne 12. 10. 2012. Dne 9. 11. 2012 provedl vodoprávní úřad novou kontrolu, při které zjistil, že žalobce i nadále vypouští rybník způsobem, který má za následek zaplavování pozemků a staveb v obci Branžez.

Dne 21. 5. 2013 vydal vodoprávní úřad Městského úřadu Mnichovo Hradiště rozhodnutí č. j. VŽP/2219/2013-5/33/Mar, kterým podle ustanovení § 125d odst. 7 písm. d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, uložil žalobci pokutu ve výši 50.000,- Kč za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 125d odst. 4 písm. a) vodního zákona, tedy provozování vodního díla v rozporu s ustanovením § 59 odst. 1 písm. a) vodního zákona, konkrétně v rozporu s manipulačním řádem. V odůvodnění svého rozhodnutí vodoprávní úřad uvedl, že v důsledku vypouštění rybníka došlo k zaplavení okolních pozemků a k vyplavení bahna z rybníka, což je v rozporu se schváleným manipulačním řádem, který ukládá povinnost provádět vypouštění rybníka s ohledem na stabilitu hráze a s ohledem na průtočnou kapacitu koryta Kněžmostky (zejména v zastavěné části obce) plynule a s takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku a k vyplavování bahna z rybníka. Pokuta byla uložena při

spodní hranici zákonné sazby, jelikož za předmětný správní delikt je podle ustanovení § 125d odst. 7 písm. d) vodního zákona možno uložit pokutu až do výše 1.000.000,- Kč.

Proti rozhodnutí vodoprávního úřadu podal žalobce odvolání, ke kterému žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí vodoprávního úřadu částečně změnil tak, že doplnil první odstavce výrokové části o větu „Tj. v rozporu s odst. C.5.2. schváleného manipulačního řádu Komárovského rybníka, kde je vlastníku rybníka mj. uloženo provádět vypouštění rybníka s ohledem na průtočnou kapacitu potoka Kněžmostky (zejména v zastavěné části) plynule s takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku.“ a ve zbytku toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že tvrzení odvolatele neodpovídá dokladovanému zjištění vodoprávního úřadu. Povinnost, která je vlastníku rybníka stanovena v odstavci C.5.2. není omezena nebo jinak konkrétně vázána na množství vypouštěných vod z rybníka. Jde o povinnost, kterou musí vlastník rybníka splnit i při vypouštění uváděných 100 l/s a která zejména závisí na aktuálním průtoku vody v korytě potoka a na jeho aktuální kapacitě. V projednávané věci vodoprávní úřad zjistil, že tato podmínka prokazatelně dodržena nebyla. Vypouštěním rybníka došlo ke zvýšení hladiny a průtoku vody ve vodním toku Kněžmostka v takovém rozsahu, že to mělo za následek vyběžení povrchové vody mimo koryto potoka se zaplavením okolních, v rozhodnutí konkrétně uvedených pozemků a staveb na nich. V této činnosti vlastník rybníka navíc pokračoval i přes opakované upozornění vodoprávního úřadu.

K námitce žalobce, že zjištěné vyběžení povrchové vody je způsobeno zanedbanou údržbou koryta vodního toku Kněžmostka, které je zanesené a zarostlé břehovými porosty, což má za následek snížení kapacity (průtoku) vodního toku, žalovaný v rozhodnutí uvedl, že toto tvrzení není v odvolání podpořeno žádným přezkoumatelným důkazem. Správce vodního toku, Povodí Labe, státní podnik, v daném úseku provedl v r. 2010 vyřezání náletové vegetace a v r. 2011 vyčištění koryta. Je třeba upozornit, že pokud bude ve vodním toku překážka, která bude žalobci známa, a mohla by způsobit zaplavení okolních pozemků při vypouštění rybníka, není možné vypouštění provádět do doby odstranění takové překážky. Pokud se žalobce domníval, že průtočnost potoka je proti standardu zmenšena, měl tomu přizpůsobit vypouštění rybníka a ne bez ohledu na následky a přes opakované upozornění vodoprávního úřadu ve škodlivém vypouštění vody z rybníka pokračovat.

K námitce žalobce, že tvrzení vodoprávního úřadu, že při vypouštění rybníka dochází k vyplavování bahna, nemá oporu v objektivně zjištěném stavu, žalovaný uvedl, že výrok rozhodnutí není opřen o tvrzení, že při vypouštění povrchové vody z rybníka došlo také k vyplavení bahna z rybníka.

K námitce žalobce, že dojem, že dochází k zaplavování rodinných domů, není pravdivý, ale že se jedná o lokalitu označenou jako mokřad a chaty v této oblasti byly pouze dočasnou stavbou s vědomím, že jsou v záplavové části potoka a že je nutné vypracovat studii, která posoudí nutné úpravy v lokalitě, které zabrání zaplavování rekreačních objektů v důsledku vyběžení potoka, žalovaný uvedl, že toto řízení se netýká řešení situace rekreačních objektů v dané lokalitě ani posuzování jejich ochrany před velkou vodou, ale posouzení, zda žalobce dodržel schválený manipulační řád rybníka při jeho vypouštění, který v tomto směru neobsahuje žádnou výjimku. Výši pokuty vodoprávní úřad řádně odůvodnil a jedná se o pokutu poměrně nízkou vzhledem k tomu, že vodní zákon umožňuje uložit za projednávaný správní delikt pokutu až do výše 1.000.000 Kč. Žalovaný jako odvolací orgán uzavřel, že neshledal žádné důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí.

U jednání soudu žalobce trval na žalobě a dodal, že žalovaný měl přihlédnout k ustanovení § 47 zákona o vodách, kde jsou stanoveny povinnosti správce toku. Uvedl, že tok potoka je zanesený a v důsledku jeho špatného stavu dojde vždy při vypouštění rybníka k zaplavení krajiny. Větu o plynulém vypouštění si vykládá tak, že způsob vypouštění musí být takový, aby nedošlo k zaplavení krajiny. Za tím účelem byla ve výpustném zařízení rybníka instalována tzv. lopata, aby se regulovalo vypouštění tak, aby bylo plynulé. Žalobce přitom nevypouští více jak 100-120 l /vteřinu. K vypouštění rybníka dochází jednou za rok. Rybáři nepopírají, že k zaplavení lokality dochází, ale kdyby neexistovala stavba rybníka, byly by v lokalitě velké záplavy, které tam do doby, než byl rybník postaven, byly. Přitom není zaplavována obec, ale chatová oblast. Do potoka nevlévá jen 100-120 l vody /vteřinu, jinak by teklo do potoka vody více. Rybáři vypouští vodu po maximálně dlouhou dobu, nemohou začít s vypouštěním dříve ani ho ukončit později. Také nemohou nikdy vypouštět méně vody, než nyní vypouštějí. Z toho vyplývá, že rybáři dělají maximum pro to, aby k záplavám nedošlo. I v následujících podzimech bylo vypouštěno 120l vody/vteřinu a vypouštění vody bylo bez problémů. Bylo to proto, že následky vypouštění závisí na tom, jak mokrá je rok. Následující roky byly suché, a proto se voda do mokřadu vsákla. Problém se zátopami není na toku potoka pod rybníkem, ale až ve vzdálenosti asi 300-400 m od rybníka, kde se nachází mokřad, který je Naturou 2000 a kde je postavená chata, která už na tomto místě nemá co dělat. Rybáři snížili hladinu rybníka na pouhých 80% povolených právě za účelem toho, aby docházelo k vypouštění menšího množství vody. Pokud by však dále pokračovali v tom, že rybník by nebyl naplněn na 100%, vystavovali by se nebezpečí, že obec zahájí řízení o porušení rozhodnutí o nakládání s vodami, neboť část rybníka slouží rekreačním účelům. Není pravdou, že v řízení nenavrhovali žádný důkaz, navrhovali vypracování studie, na základě které by bylo zjištěno, co je příčinou zaplavování. Nesouhlasí s tím, že se jedná o jejich objektivní odpovědnost, žalobce trval na tom, že k porušení zákona ze strany rybářů nedošlo, nebyla naplněna skutková podstata správního deliktu ani nebyl porušen zákon nebo jiný předpis. Žalobce poukázal na ustanovení manipulačního řádu C.5.2 kde je uvedeno, že „nesmí docházet k náhlému vybřežení“. Že se bude voda při vypouštění rybníka rozlévat, ví v okolí každý. Upozornil na to, že ale nelze vypouštět vodu z rybníka tak, aby k vybřežení nedocházelo. Jednoletá voda je v lokalitě 2000 l, a při roční vodě, kdyby nebylo rybníka, by nárazově byly záplavy daleko větší. Na náhradě nákladů řízení žalobce žádal náhradu za 3 úkony právní služby advokáta, 3x režijní paušál, náhradu cestovného z Jindřichova Hradce do Prahy a zpět, jehož vyúčtování předložil písemně, DPH a náhradu za ztrátu času za cestu k soudu 12 půlhodin.

Pověřená pracovnice žalovaného u jednání soudu odkázala na ustanovení manipulačního řádu C.5.2, ze kterého vyplývá povinnost žalobce brát ohled na průtočnost koryta potoka, v jehož okolí je lokalita Natura 2000, ve které může být zásah člověka pouze minimální. Podle názoru žalovaného neunesl žalobce důkazní břemeno, protože neprokázal, že vypouštění rybníka není důvodem zaplavení okolí. Jedná se o objektivní odpovědnost, které se nedá zprostit. Podle názoru žalovaného byl v této věci řádně zjištěn skutkový stav. Poukázala dále na Protokol z 1. 6. 1970, který žalobce připojil k žalobě a ze kterého vyplývá, že ke stoupání vody došlo až po stavbě rybníka a vypouštění vody z něj. K výši pokuty uvedla, že byla stanovena nízká, aby byla zatím pouze výstrahou. Trvala na zamítnutí žaloba a na náhradě nákladů řízení žádala 600 Kč jako paušální náhradu za 2 úkony podle nálezu Ústavního soudu 39/13 ze dne 7. 10. 2013.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s). Vycházel ze skutkového

a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 125d odst. 4 písm. a) vodního zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako vlastník vodního díla dopustí správního deliktu tím, že provozuje vodní dílo v rozporu s § 59 odst. 1 písm. a).

Podle ustanovení § 59 odst. 1 písm. a) vodního zákona je vlastník vodního díla povinen dodržovat podmínky a povinnosti, za kterých bylo vodní dílo povoleno a uvedeno do provozu, zejména dodržovat provozní řád a schválený manipulační řád, neprodleně oznamovat vodoprávnímu úřadu změny mající vliv na obsah manipulačního řádu a předkládat vodoprávnímu úřadu ke schválení návrh na úpravu manipulačního řádu tak, aby byl v souladu s komplexním manipulačním řádem podle § 47 odst. 4 písm. g); náležitosti manipulačních a provozních řádů stanoví Ministerstvo zemědělství vyhláškou.

Podle ustanovení § 125 l odst. 1 vodního zákona právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Podle odstavce C.5.2. Manipulačního řádu Komárovského rybníka na Kněžmostce, platného do konce roku 2012, je vypouštění rybníka nutné provádět s ohledem na stabilitu hráze a s ohledem na průtočnou kapacitu koryta Kněžmostky (zejména v zastavěné části obce) plynule a s takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku a k vyplavování bahna z rybníka.

Z výše uvedeného lze učinit závěr, že správního deliktu podle ustanovení § 125d odst. 4 písm. a) vodního zákona se vlastník rybníka dopustí tehdy, pokud při provozování rybníka poruší schválený manipulační řád.

Uložení sankce za uvedený správní delikt je v projednávané věci založeno na principu tzv. objektivní odpovědnosti, tedy není nutné zkoumat zavinění pachatele. Žalobce se přitom nemůže zprostit odpovědnosti za spáchání daného správního deliktu ani tvrzením, že k pochybení došlo na straně někoho jiného.

NSS v rozsudku č. j. 4 As 123/2014-33 uvedl, že II. Pokud chce provozovatel (čerpací stanice-do závorky dáno KS v Praze) využít liberační důvodmusí prokázat, provedl technicky možná opatření způsobilá účinně zabránit porušování zákona. Nepostačí poukaz provozovatele na to, že tato technicky možná opatření po něm nebylo možno spravedlivě požadovat, protože by jejich provádění nebylo ekonomické.

Z výše citovaných rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že se správní orgány nezabývaly dostatečně, zda se žalobce vyvinil z odpovědnosti za spáchání správního deliktu ve smyslu ustanovení § 125 l odst. 1 vodního zákona, nevypořádaly se dostatečně s jeho tvrzeními, že učinil všechna možná opatření k tomu, aby porušení povinnosti stanovené mu Manipulačním řádem rybníka Komárovského zabránil. Nevypořádaly se s opatřeními, která žalobce za tím účelem učinil. V této souvislosti byly správní orgány povinny vzít v úvahu a vypořádat se s tím, zda bylo možno po žalobci ještě spravedlivě požadovat učinění opatření dalších, než jaká přijal s ohledem na jeho právo na rybníku hospodařit. Dále je třeba poukázat také na obsah povinnosti stanovené žalobci v Manipulačním řádu v odstavci C.5.2., podle

kterého „je vypouštění rybníka nutné provádět s ohledem na stabilitu hráze a s ohledem na průtočnou kapacitu koryta Kněžmostky (zejména v zastavěné části obce) plynule a s takovým odtokem, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku a k vyplavování bahna z rybníka“. Zde je třeba zdůraznit, že žalobci je uloženo provádět vypouštění rybníka nejen s ohledem na stabilitu hráze a s ohledem na průtočnou kapacitu koryta Kněžmostky plynule, ale také tak, aby nedošlo k náhlému a škodlivému nárůstu průtoku. Skutečností, zda došlo k náhlému nárůstu průtoku se žádný ze správních orgánů nezabýval. Naopak z dosud zjištěného skutkového stavu, lze zatím učinit pouze závěr, že k vypouštění vody z rybníka docházelo plynule a přesto došlo k vybřežení potoka. Aby však bylo možné učinit závěr o porušení povinnosti stanovené žalobci v odstavci C.5.2. manipulačního řádu, bylo třeba zjistit, zda došlo i k náhlému nárůstu průtoku, nikoli se spokojit pouze s tím, že k nárůstu průtoku potoka došlo, a že měl škodlivé následky. Pro posouzení věci však není podstatné, z jakého důvodu je průtočná kapacita koryta Kněžmostky snížena – zda kvůli ochraně přírody, kvůli špatnému hospodaření správce toku, či z jiného důvodu.

Pokud jde o otázku vyplavování bahna, dává soud žalobci za pravdu, že tento následek nemá oporu ve správním spise a vodoprávní úřad pochybil, pokud do odůvodnění svého rozhodnutí zařadil tvrzení, že v důsledku vypouštění rybníka došlo k vyplavení bahna, aniž by tuto skutečnost měl řádně podložit. Výše uvedená vada však nemohla mít vliv na zákonnost výsledku správního řízení, jelikož žalovaný toto tvrzení ve svém rozhodnutí nepřevzal a správně uvedl, že tato otázka není pro závěr o spáchání správního deliktu podstatná. Soud tento závěr sdílí.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že správní orgány v řízení nezjistily dostatečně skutkový stav, a proto rozhodnutí žalovaného jako nezákonné podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný znovu rozhodne o odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu 1. stupně, přičemž je v tomto řízení vázán právním názorem soudu vyslovenému v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl v řízení úspěch, a proto mu proti žalovanému přísluší právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Tyto náklady žalobce spočívají v náhradě za poskytnutí právní služby advokátem, a to za 3 úkony a 3x paušál podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, v náhradě za ztrátu času 12 půlhodin po 100 Kč, náhradě cestovného za cestu z Jindřichova Hradce do Prahy a zpět osobním autem ve výši 1893,- Kč, DPH a náhradě soudního poplatku ze žaloby 3000,- Kč, celkem 19.084,53 Kč. Žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nenáleží, protože ve věci úspěch neměl.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 2. června 2015

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová